

Η τοποθέτηση του “Κόκκινου Νήματος” στην εκδήλωση της Αντιπολεμικής Πρωτοβουλίας αριστερών οργανώσεων

Η τοποθέτηση του “Κόκκινου Νήματος” στην εκδήλωση της Αντιπολεμικής Πρωτοβουλίας αριστερών οργανώσεων για τον ελληνοτουρκικό αστικό ανταγωνισμό

Το τελευταίο διάστημα πληθαίνει η εγχώρια αρθογραφία για το ενδεχόμενο θερμού επεισοδίου στο Αιγαίο μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Ο Τύπος σε Ελλάδα και Τουρκία έχει πάρει τα όπλα και έχει φορέσει το χακί στο όνομα των “εθνικών δικαίων”. Η πολεμοκαπηλία είναι στην ημερήσια διάταξη, ενώ ακούγονται πλέον και στην Ελλάδα φωνές για την ανάγκη να προετοιμαστούμε για τυχόν επερχόμενη σύγκρουση. Εντατικοποιούνται και κλιμακώνονται οι πολεμικές ασκήσεις στο Αιγαίο και οι αερομαχίες πάνω από νησιά, βραχονησίδες και τουρκικά παράλια, σύμφωνα με τις εκατέρωθεν καταγγελτικές ανακοινώσεις.

Το γεγονός ότι ύστερα από τα Ίμια του 1996, για πάνω από μία εικοσαετία, ζήσαμε εξάρσεις του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού χωρίς να οδηγηθούμε σε θερμό επεισόδιο, έχει δημιουργήσει σε πολλούς την λανθασμένη εντύπωση πως ο ανταγωνισμός θα είναι πάντα υπό έλεγχο και θα μένει στα όρια των φραστικών αντιπαραθέσεων, των πολιτικο-διπλωματικών εντάσεων και του εξοπλιστικού ανταγωνισμού. Η μεταφυσική αυτή βεβαιότητα είναι λάθος, όσο λάθος είναι και μια αντίληψη ότι όλα αυτά είναι μόνο ή κυρίως προϊόν εσωτερικής κατανάλωσης για τη συστράτευση του λαού με τις – κατά τα άλλα – μισητές κυβερνήσεις που επιβάλλουν φτώχεια, ανεργία, πληθωρισμό και καταστολή.

Σε μια συγκυρία που ο πόλεμος στην Ουκρανία γεννά ανησυχίες ότι μπορεί να κλιμακωθεί επικίνδυνα, που ο ενδοϊμπεριαλιστικός ανταγωνισμός κλιμακώνεται παντού (στην πολιτική, την οικονομία, τους εξοπλισμούς) και που η υποχώρηση της ιμπεριαλιστικής αυτοκρατορίας των ΗΠΑ χαλαρώνει τη “λαβή” του “μεγάλου αφεντικού”, γενικεύονται οι τάσεις για αναδιαπραγμάτευση των ρόλων και της ισχύος σε διεθνές, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Αν λοιπόν το 1996 ήταν εφικτό

το θερμό επεισόδιο των Ιμίων, σήμερα ένα πολεμικό επεισόδιο Ελλάδας – Τουρκίας είναι πολύ πιο πιθανό. Δεν χωράει κανένας εφησυχασμός λοιπόν. Αντίθετα είναι επείγουσα ανάγκη η προετοιμασία με πρώτο στόχο να την αποτρέψουμε.

Σε αυτό το στόχο χρειάζεται να λογοδοτούν οι κινητοποιήσεις μας, όπως σε λίγες μέρες η αντιεθνικιστική και αντιφασιστική κινητοποίηση με αφορμή την επέτειο των Ιμίων. Με αυτό το στόχο χρειάζεται να αναβαθμιστεί η αποδόμηση της κυρίαρχης εθνικιστικής ιδεολογίας και πολιτικής της “εθνικής γραμμής” της κυβέρνησης Μητσοτάκη, συνέχεια των εθνικών πολιτικών όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Χρειάζεται να υπενθυμίσουμε λοιπόν πράγματα όπως :

- την παγκόσμια πρωτοτυπία της Ελλάδας, ότι ενώ τα θαλάσσια σύνορα της έχουν καθοριστεί στα νησιά στα 6 ναυτικά μίλια, ο εθνικός εναέριος χώρος έχει καθοριστεί στα 10 ναυτικά μίλια. Ενώ ταυτόχρονα αφήνει ανοιχτή την επέκταση των θαλάσσιων συνόρων στα 12 μίλια, κάτι που θα καθιστούσε το Αιγαίο κλειστή ελληνική λίμνη, με καταλυτικές επιπτώσεις εναντίον της Τουρκίας στον τουρισμό και την αλιεία, τις ζώνες εθνικής κυριαρχίας αλλά και την διεθνή ναυσιπλοΐα.

- στο ζήτημα των ΑΟΖ, η απάντηση στον τουρκικό ισχυρισμό ότι τα νησιά δεν έχουν ΑΟΖ, από τη μεριά της Ελλάδας, είναι ότι έχουν 100% ΑΟΖ. Η απαίτηση αυτή οδηγεί στον παραλογισμό μόνο το Καστελλόριζο να διεκδικεί ΑΟΖ μεγαλύτερη από την συνολική ΑΟΖ της Τουρκίας στο Αιγαίο, ενώ η Κύπρος διεκδικεί ΑΟΖ μεγαλύτερη από όση όλη η Τουρκία συνολικά. Έτσι με βάση αυτά η ελληνική ΑΟΖ ενώνεται με την κυπριακή και ολοκληρώνει τον τέλειο θαλάσσιο αποκλεισμό της Τουρκίας στην νότιο ανατολική Μεσογείω. Επιπλέον ο ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός εμφανίζεται πλέον να καταπίνει τα πάντα, όπως παραδείγματος χάριν το προσφυγικό όπου συνθήκες όπως της Γενεύης ή το διεθνές δίκιο της θάλασσας, γίνονται κουρελόχαρτα μπροστά στην υπεράσπιση των συνόρων από τα υποτιθέμενα “όργανα” του Ερντογάν – πρόσφυγες, σε έναν υποτιθέμενο υβριδικό πόλεμο που διεξάγεται εναντίον της Ελλάδας.

Είναι λοιπόν αμέτρητα τα δεινά που συσσωρεύει αυτός ο ανταγωνισμός ήδη στην περίοδο της ειρήνης: εθνικιστικό δηλητήριο, μπόνους στην ακροδεξιά και το φασισμό, υπέρογκους εξοπλισμούς, που καταπίνουν τις κοινωνικές ανάγκες, εγκλήματα κατά των προσφύγων στο Αιγαίο. Είναι ό,τι χειρότερο για τις καθημαγμένες από, τουλάχιστον μια δεκαετία ανέχειας και υψηλής

ανεργίας, εργαζόμενες τάξεις. Ένας παραλογισμός που φτάνει μέχρι την πιθανότητα πολεμικών επεισοδίων που κανείς πλέον δεν εγγυάται ότι θα ελεγχθούν όπως στα Ίμια το '96 και δεν έχουν ευρύτερες συνέπειες.

Ο κίνδυνος χρειάζεται λοιπόν να σημάνει συναγερμό. Χρειάζεται να σταματήσουμε τη μηχανή του εθνικιστικού αντιδραστικού ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού και απ' τις δύο πλευρές του Αιγαίου. Είναι η ώρα για μαζικές πρωτοβουλίες του αντιπολεμικού κινήματος και της αριστεράς. Ο δικός μας πόλεμος είναι ενάντια στην κυβέρνηση Μητσοτάκη, την ακρίβεια, την λιτότητα και την ανεργία. Ενάντια στον εθνικισμό και τους εξοπλισμούς. Ενάντια στην εμπλοκή της Ελλάδας στην πολεμική μηχανή του NATO. Μαζί και όχι ενάντια στους πρόσφυγες και τον τουρκικό λαό με βασικούς άξονες πάλης:

- το πάγωμα των εξοπλιστικών δαπανών και την δραστική ενίσχυση των κοινωνικών δαπανών

- ενάντια στον μονομερή καθορισμό των ΑΟΖ και τις περιβαλλοντοκτόνες εξορύξεις

- ενάντια στις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες με Αίγυπτο και Ισραήλ στην Μεσόγειο

- για ανοικτά σύνορα στους πρόσφυγες και την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους ενάντια στα Pushbacks και τις φυλακές μεταναστών και προσφύγων

- μαζί με τις εργατικές τάξεις της περιοχής και ενάντια στις αστικές μας τάξεις και τις κυβερνήσεις τους, κάνοντας σε κάθε πλευρά του Αιγαίου πράξη το σύνθημα: στην ίδια μας την χώρα είναι ο εχθρός.

Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να χτίσουμε μια ειλικρινή διεθνιστική αλληλεγγύη με τους τούρκους εργαζόμενους.